

havde gjort det, havde jeg aldrig tænkt paa saa vedholdende at bringe den i Forslag. Det er det Punkt, hvor efter mine Begreber, navnlig hvad Gjaeldsbreve angaaer, Stempelpapirskatten er meest ubillig fordeelt. Det er derfor — deri skal jeg være enig med den ærede Taler — at jeg gjentagne Gange og saa vedholdende holder paa, at denne Forandring kan blive foretagen. Hvad Summen angaaer, skal jeg tillade mig at bemærke, at efter de Oplysninger, som bleve givne til Udvalget for et Par Aar tilbage med Hensyn til Indtægterne af de forskjellige Klasser af Stempelpapir, kan jeg vel ikke henvise dertil, for at faae nogen nøagtig Sum eller nogen nøagtig Detail, som man kan holde sig til; men jeg troer dog i Almindelighed at kunne henvise dertil og tillige til mine Udtalelser ved en tidligere Behandling, at jeg troer, at man dog, naar man vil være nogenlunde billig i sine Argumentationer, vil indrømme, at Tabet, hvis dette Forslag bliver vedtaget, ikke vil overstige, hvad jeg har angivet; jeg troer, det vil blive noget mindre, men det skal jeg ikke kunne sige. Jeg skal idag kun henvise til Udvalgets Betænkning dengang og den Skrivelse, der deri er optagen fra Ministeriet, samt ogsaa til de Udtalelser, jeg tillod mig, jeg troer, ved Sagens første Behandling.

Monrad: Det er et Moment, som jeg vil tillade mig at fremhæve med Hensyn til den Form, hvori Lovforslaget foreligger. Det er jo sikkert, at Forslaget vil skaffe Creditor, den, der eier Panteobligationer, en stor Lettelse til at reise Penge ved at han kan transportere sine Obligationer. Men vil Forslaget i samme Forhold komme Debitor tilgode? Vil det ikke stille ham i et vanskeligere Forhold til Creditor? Jeg skal nærmere oplyse dette. Naar en Mand har en Eiendom, og han deri har staaende en Obligation, en Prioritet paa f. Ex. 10,000 Rd., og disse blive ham opsigte, bliver han nødt til at see sig om efter et andet Laan paa 10,000 Rd., forudsat, at han ikke kan betale dem contant. Nu kan denne Transaction foregaae paa to Maader: Creditor, den gamle Eier af Panteobligationen, kan transportere Obligationen til den, hos hvem

Debitor vil reise det nye Laan, og under denne Form bliver der efter Forslaget ikke at erlægge nogen Afgift til Statskassen, og Debitor bliver fri for Udgifter til Stempelpapir; men Creditor, Eieren af den gamle Panteobligation, er jo paa ingen Maade forpligtet til at give en saadan Transport; han er kun forpligtet til at meddele Quittance paa sin Obligation, mod at faae Pengene for den. Fremkommer der nu egentlig ikke derved et noget skjævt Forhold, som muligviis vilde kunne bevirke, at Creditor forlangte en Godtgjørelse for at meddele den ønskede Transport? Er det under alle Omstændigheder ikke en Mangel ved selve Lovforslaget, at Debitor saaledes stilles hen, at det beroer paa vedkommende Creditors gode Villie, om Debitor skal komme til at betale den omhandlede Afgift eller ikke?

Alberti: Jeg kan ikke tilbageholde min Forundring over, at det Forslag, som vi tidligere have haft om Stempelpapirslovens Forandring, nemlig med Hensyn til 14 Dages Bexler, ikke er blevet bestridt af de ærede Herrer, som nu finde Saameget at indvende mod det foreliggende Forslag, idet navnlig de Herrer ogsaa da vare her tilstede; jeg troer endogsaa, at de Talere, som have yttret sig idag, dengang understøttede denne partielle Reform i Stempelpapirsløvgivningen; navnlig troer jeg, det var Tilfældet med den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl). Jeg seer ikke, at der fra Formens Side er nogen anden Indvending eller nogen mere grundet Indvending at gøre mod det foreliggende Forslag end imod hiint Forslag om Bexler; og hvad Realiteten angaaer, vil jeg blot gjentage, at det Forslag, vi nu have for, gaaer ud paa at rette en særdeles bebyrdende Bestemmelse i Stempelpapirsløvgivningen. Det gjorde derimod det andet Forslag om Bexler ikke; det var et temmelig betydningsløst Forslag. Dersom der virkelig er Møje i at ville rette paa Stempelpapirsløvgivningen, saa lad os begynde med at fæste den Byrde af, som trykker meest; det er det, den ærede Rigsdagsmand fra Bogenfse (H. M. Petersen) har gjort et Forsøg paa ved at indbringe sit Forslag, og det er det, som Folkes